

Pastýřský list kardinála Miloslava Vlka, arcibiskupa pražského, k 40. výročí úmrtí služebníka Božího Josefa Berana, kardinála, arcibiskupa pražského

*(List byl distribuován elektronickou poštou, abyste jej mohli věřícím v neděli 17. května.
Pokud Vám z jakékoli příčiny nebyl včas doručen, přečtěte jej věřícím následující neděli.)*

Draží bratři a sestry,

V naší době se často mluví o kořenech, o poučení se z historie. Myslím, že je velmi dobře cítit kontinuitu našeho života. V tomto roce se ohlížíme za posledními 20 léty nejnovějších dějin církve, které začaly osvobozením z komunistického područí. Je povinností pamatovat na ty, kdo za tuto naši svobodu přinášeli oběti. Myslím nyní zvláště na svého slavného předchůdce kardinála Josefa Berana. Na konci prosince minulého roku si v plzeňské katedrále připomněli 120 let výročí narození slavného rodáka jejich města. V letošním měsíci květnu slavíme 40 let od smrti tohoto našeho velikého arcibiskupa na svatovojtěšském stolci. Výročí slavíme společně s dnešní plzeňskou diecézí, protože kardinál Beran byl arcibiskupem tehdy ještě nerozdělené diecéze. Svědectví jeho života i pro naši společnost jistě i civilní media zachytí.

Život i požehnaná smrt pana kardinála přesahují prostor našich diecézí, ale i hranice našeho národa. Svou křesťanskou statečnost prokázal za druhé světové války v nacistickém koncentráku, kam ho jako rektora pražského kněžského semináře uvrhla hnědá nacistická totalita, aby nepůsobil nejen na bohoslovce, ale i na širší veřejnost. Prokázal, že je ochoten a schopen přinášet oběti pro ideály svobody i za právo a spravedlnost. Dokázal prokazovat lásku přátelům i nepřátelům až k ochotě riskovat za bratry život.

Zocelen touto bolestnou zkušeností, byl pak postaven do čela arcidiecéze v historické perspektivě, která vyžadovala věrného a statečného kněze. A arcibiskup Josef Beran se vpravdě osvědčil. Při nástupu rudé totality odhadl moudře, že se s ní nelze paktovat, a zůstal církvi věrný a ve svých postojích pevný, i když věděl, že mu to může opět přinést jen pronásledování. A skutečně byl 15 let držen v izolaci a internaci, bez možnosti pravidelného kontaktu s diecézí... O těchto bolestných létech si můžete přečíst jeho „martyrologium“ v knihách, které o něm vyšly, i v našem letošním květnovém Zpravodaji. Když bylo v r. 1965 oznámeno, že ho papež Pavel VI. jmenoval kardinálem, komunistický režim mu sice po dlouhém váhání dovolil odjet do Říma, ale se zákazem vrátit se zpět do vlasti. Při odchodu z vlastní arcidiecéze mu nebylo dovoleno ani vstoupit do jeho katedrály, kde by se rozloučil, ani do arcibiskupského paláce. Po jeho smrti v květnu 1969 nedovolil režim ani návrat jeho ostatků: báli se ho i mrtvého.

Tento život, který mluví i do dnešní doby, zasluhoval, aby byl viditelně postaven před oči křesťanů dnešní doby, která vyžaduje jasné svědectví života. Proto byl v r. 1998 zahájen diecézní proces jeho kanonizace, o kterém si můžete přečíst zprávu opět v našem květnovém Zpravodaji. V tomto roce se také modlíme, aby sám Pán dal znamení a oslavil služebníka Božího Josefa Berana.

Krásná výročí pana kardinála Berana neslavíme jen v dobovém společenském kontextu, ale i u vědomí, že počínaje 19. červnem tohoto roku o Slavnosti Nejsvětějšího Srdce Ježíšova vyhláší papež Benedikt XVI. mimořádný „Rok kněží“. Bude trvat až do 19. června roku příštího (2010), které bude 150. výročí úmrtí svatého faráře z Arsu, Jana Maria Vianneye. Titul, který tomuto zvláštnímu roku dal sám Svatý otec, zní: „Věrnost Krista, věrnost kněze“. Papež tím poukazuje na absolutní prvenství milosti a zároveň též na nutnost přilnout k láskyplné svobodě s vědomím, že jméno lásky v čase je „věrnost“. Před očima nás kněží bude stát především svatý farář arský a jeho život s cílem vnitřní obnovy v radostném znovunalezení vlastní identity, bratrství vlastního kněžstva. Svatý otec navrhuje ve svém listě řadu krásných iniciativ. Jeho návrhy budeme konkrétněji v různých aktivitách rozpracovávat a realizovat.

Tady nám může pomoci také bližší seznámení se životem našeho svědka věrnosti – kard. Berana, který jako rektor pražského semináře svým životem víc než 10 let formoval budoucí kněze. Věrnost, ke které vedl, pak stvrdil svědectvím v nesmírně těžkých situacích. K bližšímu pohledu na jeho život a svědectví mohou sloužit jeho životopisné knihy, o kterých jsem se zmínil.

Všechny věřící zvou k modlitbám ve společenství církve, ve společenství se všemi svatými kněžími, zvláště se svatým farářem z Arsu, za posvěcení všech našich kněží. Nebojte se dovolávat i přímluvy kardinála Berana.

Vezměme do svého srdce tyto veliké záležitosti naší diecéze – výročí kardinála Berana, jeho blahořečení, ale také celocírkevní úsilí roku posvěcení kněží...

K tomu vám žehnám.

kardinál Miloslav Vlk, arcibiskup pražský